

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

III. *Securam mortis procrastinationem.* Hic enim filiorum hujus mundi genius est, ut de morte parùm cogitent, sed semper plus ultrà meditantes, dicant: Crastino ibimus in illam civitatem, & faciemus ibi quidem annum, & mercabimur, & lucrum faciemus, & tamen ignorant, quid erit crastinum, Jac. 4. v. 13.

De Simeone audimus, quod alacriter ad mortem sese præparet, nihilque magis in votis habeat, quàm ut in pace dissolvatur.

Nicephorus scribit, fuisse illum è LXX. Interpretibus, qui auspicio Ptolomæi Philadelphi, Sacra Biblia è Hebræo in Græcam linguam transtulerunt; ubi autem ad locum Eisaï c. 7. de virgine parturiente Immanuel venerit, obstupuisse eum, & ignorasse, quâ ratione illum interpretaretur, quia id rationi repugnaret, & metuentum, ne pagani in illis verbis scandalum caperent, totamque sacram Scripturam suspectam haberent. Ambigenti igitur & Deum devotè invocanti, ut rem prosperaret, advenisse Angelum, eique præcepisse, ut locum juxta literam exprimeret, ipsum enim ad tempus gratiosum vivum perventurum, & filium Virginis oculis suis visurum esse. Quicquid hujus sit, hoc certissimum est, quod à Spiritu sancto responsum acceperit, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Domini.

Hoc rarum admodum est, ut Deus homini tempus definiat, quando mundo huic valedicturus sit.

In Scriptura pauca prostant exempla, nisi quod cum Mose & Aarone accidit, Num. 20. v. 23. seqq. Deut. 34. v. 1. seqq. Sed &

Elias scivit, quod Deus eum corpore & animâ in cælum translaturus esset, 2. Reg. 2. v. 1. seqq.

In profanis historiis exstat exemplum Patris Constantini M. cui Angelus in lecto decumbenti apparuit, & testamentum confici jussit.

Christiano quoque Daniæ Regi, Angelus diem obitus designavit.

In genere tempus mortis incertum est, hic juvenis, ille senex moritur. Nescio si post modicum tollat me factor meus, inquit Elihu, Job. 32. v. ult.

Nullam proindè causam habemus, ut nobis ipsis diurnam vitam statuamus, sicut Epicureorum plurimi reperiuntur, qui cum morte fœdus, & cum inferno pactum se fecisse opinantur, Esa. 28. v. 15. quasi neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis montibus malum ingruat, Psal. 75. v. 7. Sed potius semper mortis memores, oremus: Notum mihi fac Domine, finem meum, & mensuram dierum meorum, ut sciam quod desiturus sim, Psal. 39. v. 6. Nam ut Gregorius ait: *Dia vivere, est diu torqueri*, ratione miseræ, cui à die nativitatæ, usque in diem sepulturæ, in matrem omnium, subjecti sumus, Sir. 40. v. 1.

De Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fluit

I. *Ex puerperarum privilegio.* Quia enim Deus loco pœnæ multiplicavit ærumnas illarum, & conceptus, ut pariant in dolore filios, Gen. 3. v. 16. illis vicissim loco refrigerii dies quietis ordinavit, ut corporis infirmi rationem habere, & vires enervatas refi-

reficere possint. Fidelis enim est, nec patitur quenquam tentari supra id, quod potest, 1. Cor. 10. v. 13.

Hoc instructioni vestræ inserviat, Christianæ fœminæ, ut carnis curam puerperii potissimum tempore habeatis, sollicitè ac piè providentes, ne consuetis purificationis diebus neglectis, vel curiositate supervacaneâ, vel levitate nimiâ, officio vestro indignum quicquam committatis, adeoq; non sine vestris sexusve vestri prostitutione, virium ac valerudinis haud contemnendam jacturam faciatis.

Sed & Christiani mariti idem perpendant, & videant, ne inhumanus uxores suas tempore puerperii tractent, sicut quandoque ejusmodi austeri Cyclopes inveniuntur, qui abjectâ omni puerperarum curâ, easdem ad labores impellunt, fustibus excipiunt, & quocunq; modo illis incommodant, hi nesciunt vel obliiti sunt dicit Petrus: Viri cohabitare uxoribus secundum scientiam, quasi infirmioris vasculo muliebri impartientes honorem, tanquam & coheredibus gratiæ vitæ, 1. Petr. 3. v. 7.

Ejusmodi tyranni indigni sunt, qui uxores habeant, quibusque vir honestus filiam suam in matrimonium collocet. Perpendant illi, quanto dolore matres illarum easdem pepererint, & quod Medea apud Euripidem ait: Mallem ter in acie stare, quàm semel parere. Sciant illi, quod nulla nobilior creatura in terris sit, quàm fœcunda uxor, ex quâ genus humanum propagatur, & velut ex Paradyso cœlum plantatur. Vide Sir. 7. v. 21. Prov. 31. v. 9.

2. Ex Salvatoris officio, quod ad omnes

homines pertinet, idèò Christus à Simeone non modò vocatur gloria Israelis: Sed & Lumen ad revelationem gentium.

In V. T. foli Judæi peculium Dei erant, quo sine & circumcisio inter illos instituta erat, tanquam signum fœderis, quod cum Abrahamo, ejusque posteris Deus percussisset, Gen. 17. v. 10.

Hunc populum miraculosè Deus tractavit, eumque ex Palæstinâ in Ægyptum, & ex Ægypto vicissim in Palæstinam duxit, idque valida manu, donec Hierosolyman ceu requiem suam elegerit, Psal. 132. v. 14. & in magnificentissimo templo, quod Salomo extruxit, cultum sibi exhiberi jussit.

Hoc ita multis seculis continuatum est. Licet enim Nabuchodonosor templum hoc vastaverit, tamen Serubabel à captivitate Babylonica aliud extruxit, quod Christus in carne degens adhuc visitavit, implevitque illud, nimirum doctrina sua, gloria majori, quàm prius, ut Aggæus c. 2. v. 10. prædixerat. Verùm propter nefandam ingratitude, & peccata abominanda, quibus Regnum Dei repulerunt, & indignos se judicarunt æterna vita, Act. 13. v. 46. optimus Servator tandem templo exivit, Joh. 8. v. 59. & missis Romanis, urbem cum templo delevit, Judæi verò partim miserandis modis trucidati, partim capti, & per totum orbem dispersi sunt, tanquam populus prædæ expositus, Es. 42. v. 22. in execrationem, & in stuporem & in maledictum, & in opprobrium, Jer. 42. v. 18. Hoc in gentilium commodum cessit, utpote, qui in locum Judæorum adoptati sunt, ut nunc Dei peculium sint, cum antè Loammi vocarentur, Ose. 2. v. 23.

Hæc gratia & *φιλας σρωπια* Dei Servatoris nostri, ad tempus N.T. reservata fuit, ubi Servator noster Apostolos suos in universum mundum ablegavit, hæc cum instructione, ut prædicarent in nomine suo, pœnitentiam & remissionem peccatorum in omnes gentes, Luc. 24. v. 47. Quod miseris nobis Japhitis & Ethnicis in consolationem vergit, qui antehæc in tenebris & in umbrâ mortis sedebamus, Luc. 1. v. 80. verùm per incarnationem Christi lux nobis orta est, in qua exultare possumus, quam si secuti fuerimus, non ambulabimus in tenebris, sed habebimus lumen vitæ, Joh. 8. v. 12. videbimusque in hac luce aliquando lumen æternum, Psal. 36. v. 10.

Non proindè particularem Servatorem habemus, qui Judæis duntaxat natus esset, ex quibus natus est, secundum carnem, Rom. 1. v. 31. sed universalem, qui medium parietem maceris solvens, ex Judæis & gentibus unum fecit, Eph. 2. v. 14. ut nunc etiam gentes super misericordia Deum honorent, Rom. 15. v. 9. & omnis, qui invocaverit nomen Domini, salvus fiat, Joël. 2. v. 32.

III. *Ex Simeonis vehiculo.* Sic enim ait ille: Nunc dimittis servum tuum, Domine, secundum verbum tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuum &c. Quod si & nos cum Simeone in pace abire velimus, discamus ab ipso, quomodo vesturam nostram rectè adornemus, quod fiat

1. *Dimissionem nostram patienter expectando.*

2. *Vehiculum quærendo, quod est pax cum Deo, per Dominum nostrum Jesum Chri-*

stum, & per illum *πληροφορια* ad Deum, 1. Joh. 3. v. 21.

Hic currus *quatuor rotas* habeat, quarum 1. *Verbum Dei*, quo Simeon se fundat, inquit, secundum verbum tuum, quique quæ de labiis ejus processerunt, non facit irrita, Psal. 89. v. 35. 2. *Fides*, quæ à verbo pendet, ut infans ab uberibus matris, est enim rerum sperandarum *ὑπόστασις*, Hebr. 11. v. 1.

3. *Baptismus*, & sicut ille alias stipulatio bonæ conscientie cum Deo est, 1. Petr. 3. v. 21. ita nos per illum salvat. Tit. 3. v. 5.

4. *SS. Cæna*, in quâ nos Christus corpore & sanguine suo cibatur & potatur, ut ipse in nobis, & nos in ipso maneamus, Joh. 6. v. 56. Hoc ita plaustrum est, quo cælestis Sponsus Jesus Christus, nos, tanquam in justitia & judicio, & in misericordia & in miserationibus spontatam sibi Spontam, Ol. 2. v. 19. domum deducit, in claritatem, quam dedit illi Pater cælestis, Joh. 17. v. 15.

3. Et *bonos equos* adhibeamus necesse est, ne forte hæsitemus, Hi sunt

1. *Agnitio Dei.* Nam oculi mei, inquit Simeon, viderunt Salutare tuum. Hæc enim vita æterna est, ut cognoscant te solum verum Deum, & quem misisti Jesum Christum, Joh. 17. v. 3. ita antè omnia Deum agnoscamus, scientes cui credamus, 2. Tim. 1. v. 12. Psal. 91. v. 14. Joh. 10. v. 27.

2. *Gratia & misericordia Dei*, secundum quam lapsum genus humanum respexit, & Christum Salutare paravit, ut fieret propitiatio pro nostris, imò totius mundi peccatis, 1. Joh. 2. v. 2.

3. *Promissiones universales*, quibus de amore & gratiâ Dei certiores reddimur, quod

quod nolit mortem peccatoris, fed ut convertatur & vivat, Ezech. 18. v. 23. & nullo exclufo Chriflum paravit Salutare ante faciem omnium populorum, ut Simeon hic ait. Ejusmodi promiffionibus nos quoque includamus, non dubitantes, quin illa in Chrifto Etiam & Amen fint, 2. Cor. 1. v. 19.

4. Est oratio devota & fidelis, ut Simeon nobis exemplo est, qui enim patiuntur fecundum voluntatem Dei, fideli Creatori commendent animas fuas in benefaciendo, 1. Petr. 4. v. ult.

Sed & de experienti veftore circumfpidendum est. Hic est Dominus ipfe, qui ait: Educam cæcos in viam, quam nesciverunt: & in semitis, quas ignoraverunt, ambulare eos faciam: ponam tenebras coram eis in lucem, & prava in recta, Efa. 42. v. 16. Quamvis autem mirificet sanctos fuos, Pfal. 4. v. 4. attamen facit, ut Deum diligentibus omnia in bonum cooperentur, Rom. 8. v. 28.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, ut sunt:

1. *Legi te subijce.* Maria non obligata fuisset ad legem, quod enim natum erat ex illâ, à Spiritu Sancto erat, Luc. 1. v. 35. tamen suâ sponte legi se subiecit, ad nostram instructionem, ut & nos in omnibus actionibus nostris legem tanquam normam sequeremur: quam ob causam Deus quoque eam tabulis lapideis inculpfit, ut indicaret, quod non aliquam diu, sed æternum durare debeat, Deus ego, & non mutor, inquit, Mal. 3. v. 6.

2. *Christum apprehende.* Accepto enim puerulo in ulnas suas, benedixit Deum, qui ad gratiosum hoc tempus eum refervaverat.

Hoc modo ipsum imitari non possumus, Servator enim non amplius puer est, sed in virum perfectum evasit, Eph. 4. v. 15. neque corporaliter eum in ulnas accipere valeamus, ascendit enim in cælum, & sedet ad Dexteram Dei, Marc. 16. v. 19. Act. 1. v. 9. attamen nobiscum est omnibus diebus, usque ad consummationem seculi, Matth. 28. v. ult.

Verbi præcones bajuli sunt, qui ipsum hodie tenus loco parentum in templum deferunt, idèd nos quoque manus & brachia extendamus, Christumque verâ fide apprehendamus: quotquot enim ceperunt eum, dedit eis potestatem Filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus, Joh. 1. v. 12.

Accipimus autem eum in ulnas cum Simeone, quando sacras literas nobis commendatas habemus, hæ enim fasciæ sunt, quibus involutus est. Hinc Servator: Scrutamini Scripturas, illæ enim sunt, quæ testimonium perhibent de me, Joh. 5. v. 39. Accipimus eum in ulnas, quando verâ fide meritum ejus apprehendimus, cum Jacobo dicentes: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi, Gen. 32. v. 27. Nam qui eredit in Filium, habet vitam æternam; qui autem incredulus est Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum, Joh. 3. v. ult.

In ulnas quoque eundem accipimus, quando erga pauperes benefici sumus, hi enim sunt Christi membra, & quod illis